

והקאדי היה דורש בכל פעם כסף. בשביל המכתב האחרון ביקש, לדבריו, 200 לירות. "התקשרתי עם המשטרה, שריססה את הכסף באבקתזיהוי ינתנה לי מכשיר האונה. לא רציתי לבוא באוטו שלהם, כדי שלא יגידו שאני מלשין".

מוסטפה לא צריך היה להתאמץ הרבה, כדי לשכנע את המשטרה לפעול נגד הקאדי היפואי. כי מזה שנים שהוא הפך לצנינים בעיניה של המשטרה. מבין שלושת הקאדים בישראל, שייך טאהר חמאד יוצא-דופן בזה שהוא נלחם מעט למען זכויות בני עדתו. המפורסמת ביותר, וזו שגרמה כאב ראש לא מעט לשלטונות, היא מלחמתו למען השארת רכוש הווקף בידי העדה המוסלמית, לרישה המתבססת בהפסד של מליוני לירות לאוצר.

אולם קאדי אין מחליפים סתם. אפשר לעשות זאת רק אחרי שהוכחו נגדו עבירות חמורות — כמו זו שמוסטפה בקר והמשיך טרה טוענים כי שייך טאהר חמאד עבר אותה ביום חמישי האחרון.

דרכי אדם

כלה בעל-כורחה

באחד השיכונים שבפרברי נתניה ישבה השבוע אשה בחודש הששי להריגונה, שמעה תורה מפי קרובי משפחתה וקצינת-מבחן של משרד הסעד. השיעורים שלמדה היו בנושא: כיצד להיות עקרת-בית.

כי בת-מרוקו הקטנה, העומדת להביא בי-קרוב ילד לאויר העולם, חסרת-נסיון בשטח זה. גם בעלה אינו לצידה כדי לעזור לה ולהדריכה. הוא יושב כלוא בבית-הסוהר.

רכושו — שכלל 84 דונם של פרנס מניב, שבעה בתים ביפו ומטבעות זהב רבות — בפיקוחו של בנו מוסטפה, אשר ניהל את הרכוש שנאמד ברבע מיליון ל"י, גם כשהיה האב בחיים. מלבד מוסטפה נותרו לפליטה גם יתומיו של פואד, אחי מוסטפה.

שלוש שנים עשה מוסטפה ברכוש כבתוך שלו, עד שנודע לאחמד, בנו של פואד, כי גם לו ולארכו אחיותיו זכויות שותף, והוא תבע את הלקוח. בתהילה סרב מוסטפה לשמוע על כך. "אביכם מת ולכם לא מגיע", קבע. אחמד פנה לבית-הדין השרעי ביפו, השיג צו-הרשעה מאת הקאדי. מוסי טפה השלים עם צו-הירושה, אך סרב לתת דין-וחשבון על הרכוש ועל ההכנסות של שלושת השנים. אחמד פנה אל עורך-הדין יצחק בן-ישי, שהצליח להשיג צו מבית-הדין המחוזי בתל-אביב למינוי כונס נכסים לטי-פול ברכוש.

בינתיים נודע למוסטפה, כי אחמד בן-אחיו ביקש מהקאדי שימנה אותו כאפוסי-רופוס על שתיים מאחיותיו, הנחשבות כקטינות. הדוד פנה אל מכר משותף שלו ושל הקאדי, שלח אותו אל הקאדי עם 500 לירות ומסמך לחתימה. במסמך, שהמכר עצמו סיפר לקאדי כי הוא מזויף, נאמר כאילו ראו שני העדים ההתומים עליו את אביו של מוסטפה חותם על מינוי בנו כאפוטרופוס על בנות פואד אחיו. "לולא הציעו לי כסף לא הייתי יודע כלל כי המסמך מזויף, ואולי הייתי חותם עליו", הודה הקאדי. אולם כשאמר לו השליח כי התשלום הוא בעבור העבירה שעושה הקאדי, גרש אותו השייך מביתו. תגובתו של מוסטפה היתה שליחת מכתב לשר הדתות, בו סיפר כי השייך "שופט

(המשך מעמוד 12)

מלית, שעה שזו החלה לזנו, באחת מניסיעו תיה, ערב האסון. העולם הזה מסר את שמו וכתובתו של האיש, שצער את הכרמלית בעזרת בלמי-החירום והציל עלי-דיכך את חיי הילד. שמו: שלמה הדר פומרנץ, והוא מפקח על הבניה בשוק הסיטונאי לירוקה, בעיר התחתית, חיפה. עשרות נוסעים את-רים, שהיו בקרון הכרמלית אותה שעה, יכולים להעיד על אמיתות הדבר.

● "החקר קרה כאשר ניתק חוט במערי-כת החשמלית במגדל הבקרה", אמר המהנדס ד"ר רולאן דיואל.

האמת יכולה להיודע רק עם פירוטם כל הדו"חות שנכתבו על התאונה, ואחרי שי-יוברו אם הכרמלית או החברות הצרפתיות ישאו בנטל.

● "המפעילים שהיו בקרונות ניסו לעי-צור את הכרמלית, אך לא הצליחו", מסר ד"ר רולאן.

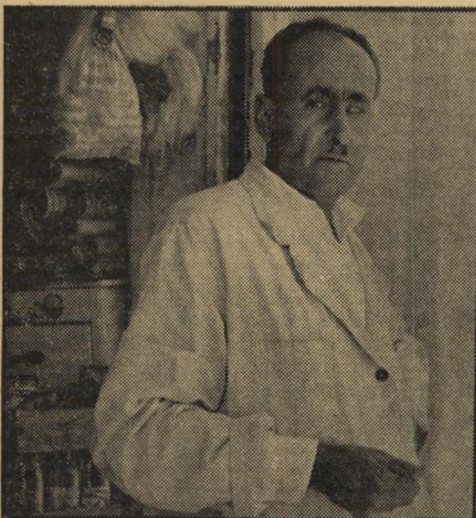
זאת אמת.

כאשר התפורו העתונאים, ניצבה עדיין הי-שאלה בכל חומר-הה: אם כל העניין היה רק תקר פעוט — מדוע עשה אבא חושי מאמץ צים נואשים לשמור את הדבר בסוד?

דת

הקאדי והכסף

הקאדי של יפו, שייך טאהר חמאד, פתח את דלת חצרו, בדרכו אל הרחוב. לפניו ניצבו לפתע שני גברים שברכוהו לשלום, ביקשוהו באדיבות לחזור עמם לתוך הבית. "אנחנו מהמשטרה", הציגו את עצמם, "האם היה אצלך אדם בשם מוסטפה, האם נתן

קאדי חמאד, עד חיפני

מכשיר האונה מתחת לחוצצה ומאיתים לירות בתוך מגירה בשולחן

בעלה של המארוקאית מנתניה הוא גם יודע. הוא הפך לבעלה רק במקרה. הדוד, אחי אמה, היה פועל יהלומים מבאר-שבע שבא לחפש עבודה בעיר היהלומים. הוא חיפש גם אשה, ובאחד הלילות בעל את בת אחותו.

על בעילה זו נידון למאסר. אולם כשהתגלה הדבר היתה הנאנסת כבר בהריון. הפי-תרון היה פשוט — לדוד ניתנה חופשה מבית-הסוהר, והוא נשא את בת-אחותו לאשה. היה זה לאחר שהוריה והיא עצמה הביעו את הסכמתם לכך, בפני בית-המשפט שנתן אישור לנשואים. היתה זו החלטה בלתי רגילה. כי הכלה החדשה מנתניה היתה בת 13 בסך הכל.

תזכיר

המטה חוקר

גילויי הרקע של פרשת מצר עורך-דין דן גרניר, בהעולם הזה (1175). הניעו את המפקח הכללי של משטרת ישראל לה-קים ועדת חקירה משטרית, שתברר, בין השאר, את ההאשמות נגד אנשי מדור הבי-לוש של משטרת תל-אביב, שהטרידו את בעלי-השפה אברהם קגוש, כדי להניעו לשי-מש כמודיע. . . . **קבוצת הכדורגל "שמשוון"**, שנענשה על-ידי ועדת המש-מעת של התאחדות הכדורגל, זוכתה השבוע מן ההאשמות והורשתה לשוב ולהשתתף במשחקי הליגה, כולל המשחקים שהחמיצה בינתיים. היה זה נצחון למגיני הקבוצה, ובתה העולם הזה (1174, 1175). שאריו בעונש החלטה שרירותית שלא נבעה משיקולים ספורטיביים טהורים.

לטובת מי שמשלם. הקאדי קיבל העתק התלונה ממשרד הדתות, נתבקש להסביר. הוא פנה מיד לאותו שליח, שאלו אם יהיה מוכן להעיד על חלקו בפרשה. האיש הסכים אולם לא הספיק להעיד. מוסטפה, שנודע לו על הפגישיה, שלח מכתב נוסף למשרד ה-דתות, הכחיש את כל הסיפור הראשון. "נו-כחתי שהקאדי אדם ישר", כתב.

סיפורו של הילד. השייך מינה את אחמד לאפוטרופוס. מוסטפה ערער, המינוי בוטל ושוב אושר. לבסוף באו כמה נכבדים יפואים אל הקאדי, ביקשו למנות את מוסי טפה כאפוטרופוס והם ידאגו שישרור שלום במשפחה. הקאדי הסכים. במשך חדשים של בא מוסטפה אליו. עד שפעם החליט לפטר את בן-ישי, שבהיותו אפוטרופוס שימש כ-עורך-דין שלו והמשיך גם לייצג את בני אחיו נגדו. הוא ביקש את אישורו של הקאדי לצעד זה.

הקאדי לא הסכים לפטר את בן-ישי, הסי-כים לאפשר למוסטפה למנות עורך-דין נוסף. את מכתב האישור קיבל מוסטפה ביום חמי-שי, ביום בו נעצר הקאדי. לפי דברי הקאדי עצמו בא אליו מוסטפה והציע לו 200 לירות כתרומה, וכשסרב לקבלן עמד על כך שלפחות יספור את הכסף. הקאדי ספר, החזיר את הגליל לידי מוסטפה, שלח אותו החוצה אחרי שצעק טריק (דרך) לנשים, ש-יכנסו לחדרן בעבור הגבר הזר. "כשהורתי מהמשטרה סיפר לי הילד האפו, שמבין העצים ראה את מוסטפה מכניס את הכסף למגירת השולחן בתצר", סיפר הקאדי.

סיפרו של מוסטפה היה שונה: "בכל פעם שהיה עלי לבצע עסקה כלשהי ברכוש, היי-תי צריך לקבל את אישורו של הקאדי.

לך כסף?" הקאדי אישר בשקט כי אמנם ביקר אצלו אדם בשם מוסטפה וכי הוא רצה לתת לו תרומת כסף, אולם הוא דחה אותו. "הוא לקח את הכסף ויצא מהבית שלי", סיפר הקאדי לאנשי המשטרה.

השוטרים לא השתכנעו, ביקשו רשות לעי-רוך חיפוש בבית. "בבקשה רבה", ענה ה-שופט המוסלמי בן ה-70, ומיד הצטרפו לשניים ששה שוטרים נוספים. הם חיפשו בארונות, במגירות וגם על גופו של הזקן. שום דבר לא נמצא.

כאשר עמדו להיכנס לחדר הנשים כדי לחפש גם שם, גילה פתאום זוג מחפשים את מבוקשו: ממגירת השולחן שבחצר רח-בת-הידיים הרציא גליל עבה של שטרות כסף. "מי שם את הכסף כאן?" שאלו ה-שוטרים את הקאדי. הזקן לא ידע להשיב. הוא היה מבולבל. באותו רגע ניגש אליו נער קטן, שחוס-פנים ושמן. היה זה האפו חיפני בן ה-12, בן השכנים, שהיה רגיל לבוא ולשחק עם סלימן, ילד-הקונים בן ה-5 של הקאדי. האפו ניסה לומר מהו לקאדי, אך הקאדי גירש אותו. הוא לא תי-אר לעצמו באותו רגע עד כמה חשובים הדברים שניסה האפו ללחוש לו.

השוטרים ביקשו מהקאדי לבוא איתם, ול-מחרת ידעו ערביי יפו כי מנהיגם הרוחני נעצר בגלל לקיחת שוחד. הרוב לא האמין, אולם היו כאלה אשר לא רק האמינו: הם גם שמחו לאידו של הקאדי. היו אלה שנשי-פטו בפניו ויצאו חייבים. אחד הבלתי-מרו-צים ביותר היה מוסטפה בקר.

ריב על הירושה. מוסטפה הוא בנו של אחד מעשירי יפו לשעבר, שייך אחמד סלים בקר. כשנפטר האב ב-1957 נשאר כל

התחילה חלוקת המהדורה הרביעית והאחרונה של

כל סיפוריו של ש"י עגנון

שבועה כרכים 3268 עמודים

במחיר מוזל - 15 ל"י

(במקום - 28 ל"י)

להשיג בתחנות ההפצה - הנוריות ספרים. נבי. חארץ יסוכניו בכל חלקי הארץ.

אל תאחר את המועד לרכישת הסדרה במחיר המוזל

אתגר

במה למחשבה חפשית

הופיע - נמצא בכל הקיפוסקים

זאת

פיקולי

פתח-תקוה 4 ימים (היכל)

יום רביעי, 6.4 9.6, ב' 6.4
בנוכחות ראש העיריה וחברי מועצת פתח-תקוה יום חמישי ב' 4 וב' 8.30 יום ששי ב' 3.30

מוצ"ש 9.4 ב' 7, 9.15
ח' פה חוה"מ פסח (תמר)

הצגות בקר. אחה"צ וערב
2 הצגות ראשונות במוצאי חג
מכירת כרטיסים החלה במשרד גינצבורג-יובל

כבר הופיע

גליון מס' 28 של

גמד

הירחון המצויר לבידור והומור

מה עושים ה"ביטניקים" של נ ו ל י ל תפסיקו עם הנסיעות האלה! שמעתם!!
נוסף לכל המדורים הקבועים והקריקטורות

64 עמודים ... 60 אגורה